

[Ib Nørlund]

den måde ønske held med de yderligere bestræbelser, som vi hermed giver et håndslag.

Steen Folke (VS):

Jeg var i en vis forstand glad for hr. Erlendssons indlæg, fordi det i al sin uhyrlighed faktisk demonstrerede den afgrund, der er imellem de to partier, som nu ved tredjebehandlingen ud fra hver deres synspunkter vil stemme imod dette lovkompleks.

Jeg vil kun nævne to ting fra hr. Erlendssons tale. Det ene er denne opremsning af, at ingen ville drømme om at give, det var vist Anholt og Bornholm – og var det også Vendsyssel? – nogen særlige rettigheder. Denne parallel, som hr. Erlendsson drager mellem Anholt eller Bornholm – eller Vendsyssel for den sags skyld – og Grønland, viser noget om, hvor uhyre indskrænket hr. Erlendssons og fremskridtspartiets horisont i virkeligheden er. Der er som bekendt tale om et helt andet land, beliggende tusindvis af kilometer væk, en anden nation, et andet folk med en helt anden kultur og et helt andet erhvervsgrundlag, og det lader sig altså nu engang ikke sammenligne med forholdene på Anholt eller i Vendsyssel.

Hr. Erlendsson talte om, at det var urimeligt at give denne befolkningsgruppe særlige rettigheder. Nu vil jeg godt understrege, at disse såkaldt grundlæggende rettigheder, som man – det vil sige den danske stat – allernådigst har tilstået den fastboende befolkning i Grønland, ikke i sig selv er særlig meget bevendt. Man har gjort meget ud af at understrege, at dette begreb, »grundlæggende rettigheder«, slet ikke lader sig juridisk fortolke og ikke har nogen juridisk forpligtende betydning, og man har understreget, at der ikke måtte være tale om, at den fastboende befolkning i Grønland havde *de* grundlæggende rettigheder, sådan som det først blev foreslået. Det vil sige, at man har åbnet op for, at Danmark også skulle have grundlæggende rettigheder til Grønland, hvad jeg selvfølgelig ikke mener at Danmark har eller på nogen måde bør have.

Men i øvrigt vil jeg gerne sige til hr. Erlendsson, at helt bortset fra, at de rettigheder, som grønlænderne får, altså ikke er så forfærdelig meget bevendt, så er der noget, hr. Erlendsson har misforstået. Hvis tingene skal siges meget ligeud og direkte, så er der jo

tale om, at Danmark har tyvstjålet Grønland fra grønlænderne. Det var jo ikke med grønlændernes gode vilje, at de blev en dansk koloni i sin tid. Danmark stjal rent faktisk Grønland, og nu giver man så allernådigst dette lands egen befolkning visse rettigheder i deres eget land. Det synes jeg sandt at sige ikke er noget at være særlig rørt over og i hvert fald ikke noget at opponere imod, sådan som hr. Erlendsson gør det.

Lad mig så til sidst understrege, at VS' opfattelse er, at målet for Grønland må være en frigørelse fra Danmark, altså fuld selvstændighed. Vi ved, at progressive kræfter i Grønland, både i inuit ataqatigiit og i dele af siumut, har sat sig dette mål. Som bekendt siger inuit ataqatigiit nej til hjemmestyreordningen, fordi den efter deres mening ikke repræsenterer et skridt fremad i denne kamp.

Der er altså ikke blot tale om, at denne ordning, som hr. Gert Petersen var inde på det, ikke er den helt ideelle eller måske mangler en lille smule i det, og at den kunne gøres lidt bedre og sådan noget; det er ikke det, diskussionen drejer sig om.

Jeg vil ikke i denne tolvte time gå ind i en større diskussion og polemik med hr. Gert Petersen og SF, det synes jeg ligesom ikke lejligheden indbyder til, men jeg vil godt understrege, at der altså ligger en grundlæggende forskellig vurdering af denne hjemmestyreordning bag ved den forskellige stemmeafgivning, som vi om lidt vil foretage.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Beskyldninger for tyveri bør fremsættes med varsomhed, også når det drejer sig om en nation.

Dohrmann (FP):

Der er for så vidt ingen grund til at undre sig over, at hr. Steen Folke stadig væk kan komme i diskussion med hr. Erlendsson vedrørende vores stilling til hjemmestyret i Grønland.

Under første- og andenbehandlingen her i folketinget vedrørende hjemmestyreloven for Grønland drejede det sig jo ikke om sagen. Nej, det, man først og fremmest beskæftigede sig med, det var sådan nogle personlige angreb som: ham dér, han er ikke for klog, og ham den anden dér, han er meget klogere, og ham dér, han er oven i købet så klog, at han